

РЕШЕНИЕ

№ 3564

гр. София, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2153** по описа за **2023** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на "Б.М.К." ЕООД, представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала М. И. С., чрез пълномощника адв. П. Х. К., срещу Решение № 5324/30.12.2022 г. по АНД № 12433/2022 п по описа на Районен съд [населено място], НО, 2-ри състав, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление № 70/23.08.2022 г., издадено от проф. д-р В. Б. Б., Председател на Патентно ведомство на Република България, с което на основание чл.127, ал.5 от ЗМГО е постановено описаните в наказателното постановление 85 бр. стоки - облекло и аксесоари - да бъдат отнети в полза на държавата и предадени за унищожаване.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и при непълнота на доказателствата. Счита, че няма как санкционният акт да бъде потвърден в която и да е негова част, ако административнонаказателното производство не е образувано по установения за това ред. В случая производството е образувано на основание чл.36, ал.2 от ЗАНН без

приложен акт за установяване на административно нарушение. Твърди се, че разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗАНН е приложима единствено по отношение на деяния, извършени от физически лица, срещу които е водено наказателно производство, но не и по отношение на юридически лица доколкото същите не могат да бъдат субекти на наказателна отговорност. Излага съображения, че липсата на съставен АУАН в хода на последвалото административнонаказателно производство спрямо „Б.М.К“ ЕООД е довело до хипотеза, в която дружеството е било наказано, без да му е предявено обвинение под една или друга форма в едно или друго производство. Това безспорно ограничава в значителна степен правото му на защита и представлява съществено процесуално нарушение. Излага още, че целта на законодателя не е във всички случаи производството да започне директно от фазата на издаването на наказателното постановление, след като прокурор е отказал да образува или е прекратил съответното производство, ако в това производство не е бил ясно идентифициран субектът на нарушението при спазване на неговите процесуални права. Жалбоподателят счита, че при невалидно образувано административнонаказателно производство няма как да бъдат обсъждани въпросите за предмет на нарушение, още по-малко за неговото отнемане в полза на държавата, или унищожаване. Сочи, че независимо от императивния характер на разпоредбата на чл.127, ал.5 от ЗМГО, в конкретния случай не са налице предпоставките на същата за отнемане в полза на държавата и предаване за унищожаване на 85 бр. стоки. Излагат се доводи, че за купувачите на стоки на свободния пазар не съществува задължение, а и е практически неизпълнимо да проверяват истинността на документите, редовността и правомерността на дейността на търговците /доставчиците/, с които работят. Достатъчно е стоката да бъде пусната веднъж на пазара със съгласието на маркопритежателя, за да бъде тя свободно закупувана и препродавана. Излага, че в случая поради издадените фактури е било налице категорично убеждение, че стоките са оригинални. Твърди, че след като задължителната съдебна практика изрично приема, че видът и качеството на стоките не е признак за оригиналност, то няма как на управителя на дружеството да се вменява задължение да знае или предполага кога една стока е оригинална и кога не. В случая управителят на „Б.М.К“ ЕООД е положил грижата на добър търговец като се е снабдил с фактури за закупените стоки и в негова тежест не могат да бъдат вменявани повече задължения отколкото на другите търговци със същия предмет на дейност. Иска се отмяна на обжалваното решение в частта в която е потвърдено Наказателното постановление. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът председател на Патентно ведомство на Република България, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Десислава Кайнакчиева, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства и в обжалваното решение е изложил мотиви относно тяхната преценка и оценка.

Въз основа на приетите писмени доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка:

„Б.М.К.“ ЕООД е търговец, вписан в Търговски регистър, с ЕИК 12706722, с адрес на управление [населено място], [улица], вх.1, ет.5, ап.15. Управител и едноличен собственик на капитала му бил М. И. С.. Предметът на дейност на дружеството бил широк и включвал покупка на стоки или други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид. За нуждите на търговската си дейност дружеството стопанисвало два магазина под наименованието „Итола“, единият от които се намирал на адрес: [населено място], [улица]. В търговските обекти се предлагали за продажба мъжка и дамска конфекция и аксесоари, част от които носели отличителните знаци на защитени търговски марки „L. VUITTON“, „DIOR“, „L.S“, „M. KORS“, „CHANEL“, „DSQUARED2“, „T. HILFIGER“, „H. V.“, които стоки били идентични в едни и сходни в други елементи със защитените знаци на всяка една от марките. Тези артикули търговецът бил закупил от свои контрагенти, единият от които „Дура Бохемия“ ООД - дружество, регистрирано на територията на Република Ч., с управител българския гражданин В. В. В., от [населено място]. „Б.М.К.“ ЕООД използвало така обозначените върху стоките търговски марки без правното основание, отразено в нормата на чл.13, ал.1, т.2 от ЗМГО, в търговската си дейност, тъй като липсвал лицензионен договор в негова полза, е който носителите на правата изрично заявяват съгласието си за използване на техните марки от трети лица, отсъствали и други документи - фактури за закупуване от официални магазини или дистрибутори, сертификати, респ. явни и скрити белези - стикери, етикети, баркодове и други средства за защита, удостоверяващи оригиналния произход на артикулите. По - конкретно дрехите, представляващи имитации на посочените по - горе известни търговски марки и предлагани за продажба в магазин „Итола“.

На 21.12.2017 г. в ОДМВР - С. постъпил сигнал, препратен по компетентност в ОДМВР - Шумен, с вх.№УРИ372000-22266/21.12.2017 г., относно неправомерни действия от страна на „Б.М.К.“ЕООД по предлагане за продажба на продукти, означени със знаци, сходни на регистрирани търговски марки. По повод същия и с оглед проверка на подадената информация, на 15.03.2018 п, служители от ОДМВР - Шумен, съвместно с представители на адвокатски кантори, действащи в областта на защитата на правата върху интелектуална собственост, участвали в извършването на специализирана операция, свързана с установяване на престъпления против интелектуалната собственост. В рамките на мероприятията били посетени и магазините, стопанисвани от дружеството - жалбоподател, в частност този на адрес: [населено място], [улица]. При проверката служителите установили, а по-късно и документирали в протокол за претърсване, че в търговския обект са изложени и предлагани за продажба на дребно описаните видове, бройки и отличителни белези стоки.

Присъстващият по време на проверката управител на дружеството - М. С., не

представил пред контролните органи документи, удостоверяващи произхода на стоките, както и връзката им с притежателя на обозначената върху тях защитена търговска марка. Доколкото дрехите и аксесоарите разкривали идентичност с класовете стоки, за които били регистрирани отделните марки, а поставените върху тях слогани, фигуративни и комбинирани знаци били сходни със защитените такива и съществувала вероятност от объркване на потребителите, вещите били иззети с протокола за претърсване, а впоследствие, след образуване на досъдебно производство по пр.пр, № 169/2018г. по описа на РП- Шумен от наблюдаващия прокурор и приобщени като веществени доказателства по делото.

Въз основа на получения прокурорски акт и материалите по пр.пр. № 169/2018г. по описа на РП - Шумен, в хипотезата на чл.36, ал.2 от ЗАНН, председателят на Патентно ведомство на Република България преценил, че е налице административно нарушение и издал атакуваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление № 70/2022 г. С него на основание чл.81, ал.1 от ЗМГО (отм.) на търговското дружество „Б.М.К“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], била наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000,00 (три хиляди) лева за това, че дружеството използва в търговската си дейност, по смисъла на чл.13, ал.2, т.2, вр.ал.1, т.2 от ЗМГО, като предлага за продажба в търговския си обект стоки, означени със знаци на изброените по-горе търговски марки, сходни на регистрираните по реда на Мадридската спогодба марки за съответните класове по МСКУ, без съгласието на притежателите на марките. На основание чл.127, ал.5 от ЗМГО артикулите, предмет на нарушението, били отнети в полза на държавата и било постановено тяхното унищожаване.

При така установеното от фактическа страна, Софийският районен съд е формирал извод, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на „Б.М.К“ ЕООД е ангажирана законосъобразно, за осъществено нарушение на чл.127, ал.1 вр. чл.13, ал.2, т.2 вр. ал.1, т.2 ЗМГО.

Обжалваното решение е неправилно.

По делото няма спор, че процесното НП е издадено в хипотезата на чл.36, ал.2 ЗАНН, след като с Постановление от 18.12.2019г. постановено по пр.пр. № 16/2018 г. по описа на РП – Шумен е отказал да образува досъдебно производство, прекратил е преписка вх. № 169/2018 на РП – Шумен и е разпоредил материалите от същата да бъдат изпратени на председателя на Патентното ведомство за отношение. Основателно е становището на касатора, че хипотезата на чл.36, ал.2 ЗАНН е приложима единствено по отношение на лицето, срещу което е водено наказателното производство, тъй като само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защити по тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество или не, не може да се приложи разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗАНН и да се ангажира административнонаказателната му отговорност за нарушение, с фактите, по което се запознава за първи път с връчването на НП. В случая досъдебно производство за извършено престъпление не е образувано, постановен е отказ за това, като с посоченото постановление е прието, че от обективна и субективна страна формално е бил осъществен престъпният състав на чл.172б, ал.1 НК от М. И. С.. Посоченото постановление за отказ да се образува досъдебното производство следва да замести акта за установяване на административно нарушение. Това би било така, в случай че е налице пълна идентичност между изпълнителните деяния на възбуденото наказателно

производство и изпълнителното деяние на административното обвинение, както и наличието на такава идентичност между субектите на двете производства и предмета им. В разглеждания случай, от прокурор при РП Шумен е установено, че престъпният състав на чл.172б, ал. 1 НК е осъществен от М. И. С., а с процесното НП е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице - „Б.М.К“ ЕООД. Ето защо следва да се приеме, че липсва надлежно образувано административнонаказателно производство по отношение на касатора и описаното неправомерно поведение. Това нарушение е съществено, тъй като е довело до накърняване правото на защита на дружеството, доколкото едва във фазата на съдебното обжалване на НП то е имало възможност да изложи своите възражения и да осъществи правото си на защита. Нормата на чл.36, ал.2 предл. второ от ЗАНН следва да се тълкува и прилага стриктно, а не разширително и изключението, което регламентира, касае само хипотезите, в които наказаното лице е било субект и на наказателно преследване. В това му качество то е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи може да се образува административнонаказателно производство без приложен акт и то при условие, че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския или съдебен акт.

По гореизложените съображения следва да се приеме, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя материална незаконосъобразност, респ. отмяна на обжалваното решение, с което посоченото нарушение не е установено. На отмяна подлежи и НП № 70 от 23.08.2022 г., издадено от председателя на Патентно ведомство.

С оглед изхода на спора в полза на „Б.М.К“ ЕООД следва да се присъдят разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв., съгласно договор за правна защита и съдействие от 15.02.2023 г., представен пред въззивния съд.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 5324 от 30.12.2022 г, постановено по НАХД № 12433 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав в обжалваната част.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 70 от 23.08.2022г., издадено от председателя на Патентно ведомство в обжалваната част.

ОСЪЖДА Патентното ведомство да заплати на „Б.М.К“ ЕООД, сума в размер на 720 лева, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.